

Свіча життя - Джерело

Написав Юлія Тонего
П'ятниця, 04 вересня 2015, 10:59

У повоєнній місті вечоріло.
Вздвж вулиці горіли ліхтарі,
А в вікнах люди свічечки палили,
Їх було видно вже о цій порі.

І син, який прогулювався з татом,
Ураз його посмикав за рукав:
"Хіба там можуть зірочки палати? -
З цікавістю на вікна показав. -

Дивись: одна, і там одна... О, тату!
А там аж дві, яскраві, осяйні!
Хіба за вікнами можливо їх тримати?
Хто з неба їх узяв, скажи мені".

"То свічечки запалені". "Для чого?"
"Була війна, і в круговерті днів
Хтось втратив сина, а хтось батька свого,
Дружини втратили чоловіків.

В чийсь сім'ї одна, синочку, втрата,
А у чийсь, як там, поглянь, аж дві.
Як важко їм - не можуть розказати,
У вогниках несуть жалі свої.

Ці свічечки як пам'ять", - тихо мовив,
І заіскрилась в погляді печаль.
А син до нього з запитанням знову,
Рукою вже показуючи в даль,

На зірку, що мигтіла в темнім небі
Яскравим сьйвом, перший ночі знак.
"А Бог цю свічку запалив для Себе?
Він теж, як інші, втратив Сина, так?"...

"Не втратив, а віддав. Віддав за інших.
Синочку, Він помер, щоб ми жили.
Він врятував Своєю смертю грішних,
Щоб у серцях вогні життя були".

Так тато говорив зі своїм сином
В далекій місті в повоєнний час.
Але так хочу, щоб у цю хвилину
Його слова торкнулися всіх нас.

В нічному небі Бог над Вифлеємом

Свіча життя - Джерело

Написав Юлія Тонего
П'ятниця, 04 вересня 2015, 10:59

Нову зорю, мов свічку, запалив.
Давав нам Сина, серце тисло щемом,
Бо нас любив Він і Його любив.

Та лиш Голгофа й безневинна жертва
Могли змінити грішників життя.
Бог знав, що мусить Син Його померти
Страшною смертю через розп'яття.

Що буде Він зневажений, побитий,
Осміяний, відкинутий людьми.
Та лише так Він нас міг відкупити,
Щоб я і ти були спасеними.

Така ціна - віддати Свого Сина
На хрест Голгофи, наче на вітвар,
Де за гріхи, за всі наші провини -
І цвяхи, й кожний молота удар.

О, та зоря яскрава в темнім небі,
Немов сльоза у Батькових очах!
Любові більшої нема до мене й тебе,
Як в розпростертих на хресті руках.

А ти в це віриш? Знаєш ти сьогодні,
Куди веде життя твогого шлях?
Залишена уже гріха безодня?
Ти бачиш світло в темних небесах?

Тобою знайдена до вічності дорога,
Що Божий Син стражданнями відкрив?
А твоє серце примирилось з Богом?
Чи знаєш, як тебе Він полюбив?

Якщо не знаєш, підійди до Нього,
Схилися у молитві каяття,
Дозволь Йому торкнутись серця свого,
Щоб в нім Він запалив свічу життя.